

SVATOJÁNSKÝ ZPRAVODAJ

Svatý Jan pod Skalou
Sedlec & Záhrabská

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU

2017/2 LISTOPAD

Zpráva
o obecním
majetku

Ohlasy
svatojánské
pouti

Události,
oslavy
a kalamity

Jedinečná vesnice

Vážení sousedé, po delší časové prodlevě přinášíme další číslo obecního Zpravodaje. Od vydání minulého čísla se v obci událo hodně věcí, prošli jsme poutí, pak celým létem, přistěhovali se noví spoluobčané, někteří ale bohužel také zemřeli.... Pokoušíme se zde zachytit to podstatné, co život v naší obci poznamenalo, ať už pozitivně nebo negativně. Do které kategorie patří činnost obecního úřadu, to prosím posuďte sami. Nové je to, že od poloviny roku již zde pracuji na plný úvazek – jsem tedy uvolněným starostou. Toto rozhodnutí pro mne nebylo jednoduché, názorově jsem se k němu vyvíjel drobnými krůčky od předčasných voleb v loňském červenci. Tehdy by mne takové řešení nenapadlo ani ve snu. Jak jsem postupně poznával detaily života „v údolí“, které byly mému zraku a vnímání dlouhá léta skryty (ze Záhrabské vypadá svět přece jenom trochu jinak), jak jsem blíže poznával některé z vás a jak jsem poznával také detaily neuvěřitelně různorodé práce na úřadě, uvědomil jsem si, že mi tato výzva stojí za to, abych zkusil zásadním způsobem změnit svůj život. A tak se mi sice výrazně zmenšil akční rádius, ale cestování po D5 mi opravdu nechybí. Vyměnil jsem je za každodenní rázování po stezce Vojty Náprstka.... Děkuji za tuto příležitost!

Když kráčím, kloužu, škrábu se a supím touhle cestou, která při návratu domů už zpravidla mizí ve tmě, připomíná se mi zvláštní jedinečnost téhle několkadilné vesnice. Znovu ji obnovit v devadesátých letech v jejích historických hranicích byla smělá myšlenka. Vzpomínám si, jak starosta Jirka Ševčík, obcházel Záhrabskou, tehdy administrativně připojenou k Vráž, a jednu domácnost

po druhé přesvědčoval o výhodách tohoto řešení. Líbil se nám jeho humor, líbilo se nám, že mu stojíme za tu námahu, že mu na nás záleží.... Pro Vráž jsme byli převážně jakýmsi nechtěným přívěškem, chatovou osadou, se kterou jsou jen potíže, a tak jsme byli všemi deseti pro – a stalo se! Začalo období heroických akcí - brigád, volejbalových zápasů, společných oslav a také například velmi úspěšné finanční sbírky na vybudování asfaltky. Na Záhrabskou byl zaveden telefon, začalo fungovat pouliční osvětlení.... Na přelomu tisíciletí se nám to vše postupně nějak zvrtilo, osada se rozdělila na znesvářené tábory a postupně utichla. Stala se opět tak trochu přívěškem. Víím, že podobné pocity frustrace mívá i nemalá část spoluobčanů v Sedlci, ale také víím, že tyto pocity vycházejí zpravidla z nedostatečné komunikace. Ať už jsou příčiny jakékoliv, určitě to není dobrý stav a je třeba s tím něco dělat.

Pro vás, kteří si tento stav uvědomujete, a vadí vám, mám dobrou zprávu: Chystáme se navázat na poslední veřejné slyšení z roku 2015 na téma „co nás v obci trápí a ohrožuje“. Chceme pokračovat v zapojování veřejnosti do řešení klíčových strategických otázek, které se nás všech - bez ohledu na to, v jaké

obecní části bydlíme - bezprostředně dotýkají. To se neobejde bez vaší osobní angažovanosti, bez vaší účasti na setkáních, která budeme v rámci projektu organizovat. Strategický plán rozvoje obce je nezbytnou podmínkou pro žádost o některé typy dotací. Jeho příprava je zároveň příležitostí, jak zaktivizovat občany, dozvědět se něco o jejich prioritách, přáních, obavách.... Strategické plánování je proces formulace cílů, kterých chceme v určitém území a v určitém čase dosáhnout, a způsobů, kterými chceme definované cíle naplnit. Výstupní dokument není jediným smyslem strategického plánování. Neméně významný je proces tvorby dokumentu a rozproudění dialogu o směřování obce mezi širokou veřejností. Za hlavní cíl považuji, aby se lidé ze všech částí obce ztotožnili se „značkou“ Svátý Jan pod Skalou, která má opravdu dobrý zvuk. Na druhou stranu je třeba si uvědomovat, že Svátý Jan není jen Skála a historické jádro obce, a že každá část obce má svoje specifika. Pokud cítíte, že k situaci v obci máte co říci, a máte náměty na její vylepšení, dávejte pozor na zprávy z obecního úřadu. Začátkem příštího roku vás pozveme na další veřejné slyšení.

JUŘÍ BOUČEK

Správa majetku obce v kostce

Prostor vymezený aktualitám z dění na obecním úřadě si v tomto čísle zpravodaje dovolujeme využít pro zveřejnění nejnovějších informací, které se týkají stavu a plánů údržby obecního majetku. Toto téma se také stává stěžejním při debatách zastupitelů na jednání zastupitelstva. Řádná správa majetku je jednou ze základních povinností správného hospodáře a proto jsme se v uplynulém roce pustili do hlubšího vyhodnocování stavu obecního nemovitého majetku. V prvé řadě bylo nutné oslovit vhodné odborníky, kteří by havarijní a nejvážnější poškození majetku posoudili a navrhli vhodné postupy rekonstrukcí a oprav. Přikládáme i přehled o průběhu prací a plánovaných investic, jejichž záměrem je odstranit škody, které se na majetku díky vnějším vlivům, stáří, nevhodně zvoleným zásahům a v některých případech i dlouhodobého opomíjením údržby podepisují. V prvé řadě se nám jedná o tyto objekty:

Sklepní prostory – budova Obecní školy – Provedli jsme podrobnější šetření stavu základového zdiva v budově Obecní školy a výstupy tohoto šetření nás značně znepokojily. Při totální rekonstrukci Obecní školy v 90. letech nejspíš došlo k opomenutí nebo snad chybnému vyhodnocení stavu a provedení nutných sanací sklepních prostor a základového zdiva budovy. Důsledkem je značně zdegradované zdivo ve sklepních prostorách budovy č.p.6., které bude nutné v dohledné době sanovat a tím jeho statickou a hydrofobní funkci obnovit. V jednání je také okopání a odvětrání kompletního obvodového pláště budovy za účelem pasivního odvětrání a svedení povrchové vody v případě přívalových dešťů kolem budovy tak, aby co nejméně byly základy nosných zdí vlhkostí namáhány. Odhadované náklady činí 1,1 mil. Kč.

Statika krovů budovy Svatojánského muzea – Přizvali jsme odbornou firmu na posouzení stavu krovů a krytin budov č.p.11. Oslovené společností předložily návrhy řešení a zastupitelstvo obce vybralo variantu, v rámci které nebude nutné odkrývat kompletní krytinu budovy a tím tak ohrozit její provoz. Odborníci se shodli, že je skutečně 5 min. po dvanácté a je nezbytné okamžitě provést záchranu chátrajícího krovu. Ten je napaden dřevokazným hmyzem, zdegradován a v některých místech je ohrožena statika. Jednotlivé prvky kro-

vu budou nahrazeny novými a v některých obtížných případech použita lokální náhrada nosných trámů a invazivní technika odstranění škůdců. Po prostudování hodnotící zprávy jsme byli značně znepokojeni a zastupitelstvo po předložení tohoto bodu k jednání následně rozhodlo, že otázku havarijního stavu krovů na č.p.11, je nutné bezodkladně řešit. Hodnotící komise vybrala společnost Tignum,s.r.o, která se touto problematikou dlouhodobě zabývá. Odhadované náklady činí 120 tis. Kč.

Opěrná zeď u Husova kalichu a rekonstrukce prameniště – Snad každý občan svatojánského údolí zaznamenal žalostný a do nebe volající stav opěrné zdi u tzv. Husova kalichu v centru obce. Prostřednictvím eroze půdy v tomto místě dochází k sesuvu půdy a rozpadání opěrné zdi na levém břehu potoka Kačáku v úseku od mostu ve Sv. Janu směrem k prameni Sv. Ivana. Bez nadsázky lze toto nešťastné místo prohlásit za časovanou bombu, o čemž nasvědčuje i několik měsíců postavené zábrany kolem orientační tabule, která doslova visí ve vzduchu nad potokem. Muselo dojít k upřesnění průběhu hranic pozemků a následně jsme zahájili kroky příprav návrhů a projektové dokumentace, která bude inkriminované místo řešit. K dnešnímu dni máme k dispozici jeden návrh řešení včetně stručné studie a čekáme na zpracování detailnější projektové dokumentace, aby mohly být práce započaty. Správce toku souhlasí s opravou nosné zdi, o které prohlásil, že se nejedná o vodní dílo, tudíž nenese za jeho stav odpovědnost. Stejný názor má i vodoprávní úřad – odbor životního prostředí MěÚ Beroun. V současné době probíhá úprava vývěru pramene Sv. Ivana, která byla iniciována ze strany ČHMÚ. Úpravy pramene probíhají na obecním pozemku a obec přislíbila finanční výpomoc. Kompletní rekonstrukce odběrového místa pitné vody z pramene Sv.Ivana by měla proběhnout do konce roku. Se studií a projektem úprav hydrologického odběrné-

ho místo je možné se seznámit na OÚ ve Sv. Janu pod Skalou. Celkové odhadované náklady na akci činí cca 900 tis. Kč, participace obce činí 70 tis. Kč.

PÉČE O KULTURNÍ PAMÁTKY

Kaple Sv. Maxmiliána – O tomto daru obci od rodiny Bergerů lze bez okolků hovořit jako o klenotu v obecním majetku. Jak je známo, klenotům náleží i řádná péče, v případě malých obcí však lze hovořit o danajském daru. Společně s celým hřbitovem a hřbitovní zdí se jedná o kulturní památku, o kterou musí být i řádně pečováno. Od loňska se podařilo zrealizovat kompletní rekonstrukci vstupních dveří, a to jak do kaple, tak i do krypty v suterénní části kaple. Současně jsme díky získané dotaci od Ministerstva zemědělství ČR nechali provést úpravu sklonů pro odvodnění balkónu a svodů dešťové vody tak, aby již nedocházelo k nadměrnému provlhlání nosných obvodových zdí, kam dešťová voda v úrovni podlaží kaple zatékala. Samozřejmě veškeré úpravy jsou postupovány vyjádření památkového ústavu a CHKO. Žalostný stav krypty nás samozřejmě vyzývá, abychom i nadále hledali vhodnou dotační podporu na provedení dalších kroků rekonstrukce této kulturní památky. V blízké době pak dojde k vyčištění svodových žlabů od náletů a mechanických nečistot, současně jsme také nechali odvést dešťovou vodu do bezpečné vzdálenosti od obvodového zdiva kaple. Náklady na opravu kaple dosud činí 330 tis. Kč. (zahrnuje příspěvek ve výši 40 tis. Kč od Svatojánské společnosti)

Smírčí kříž a zvonice v Sedlci – I tyto objekty patří do registru Ministerstva kultury ČR, jakožto kulturní památky,

resp. společný soubor kulturních památek. Jelikož se mimo jiné podařilo získat dotaci i na tuto kulturní památku, viz letos na jaře úspěšně zrestaurování tzv. „jetelového kříže“, které bylo financováno z prostředků Svatojánské společnosti. Tato kulturní památka je umístěna společně s dřevěnou zvoničkou na levém břehu potoka u původního brodu v Sedlci naproti vjezdu do dvora Svatojánského válcového mlýna. V listopadu a prosinci letošního roku by pak mělo dojít k demontáži a odvezení dřevěné zvoničky do dílny truhlářského mistra pana Krejčího, se kterým jsme měli již co do činění v rámci renovace dveří na kapli Sv. Maxmiliána. Odhadované náklady na opravu činí cca 60 tis. Kč. (zahrnuje příspěvek Svatojánské společnosti ve výši 20 tis. Kč)

SEMLECKÁ MAGISTRÁLA

Na toto téma bylo řečeno již mnoho, současný stav zní: darované části pozemků, které zasahují do cesty, byly úspěšně převedeny na obec (v jednom případě byl udělen písemný souhlas s provedením stavby) a nyní čekáme na vydání stavebního povolení ze strany odboru dopravy MěÚ Beroun, který postupně žádá od projekční společnosti doplňující podklady k projektové dokumentaci, jako jsou např. sklony a úhly nájezdů k jednotlivým parcelám a vjezdovým brankám na parkovací stání u rodinných domů. Již nyní je zřejmé, že původně odhadovaný rozpočet (2,7 mil Kč) na rekonstrukci této cesty bude značně překročen – poslední verze uvádí 5 mil. Kč.

Dosud bylo na zpracování projektové dokumentace a inženýrských sítí vynaloženo 227 tis. Kč.

OPRAVA CEST NA ZÁHRABSKÉ

Tématu se věnuje samostatný článek v sekci Krátké zprávy ze Záhrabské. Nyní čekáme na rozhodnutí Odboru životního prostředí MěÚ Beroun o vyněti pozemků z lesního fondu. Za uplynulé léto jsme nejvíce poškozené úseky na Záhrabské nechali vyspravit – celkové náklady činily 209 tis. Kč.

NÁKUP PARKOVACÍHO AUTOMATU

Obecní úřad zavedl určitý způsob kontroly zaparkovaných automobilů. S ohle-

dem na poměrně četný výskyt neplatičů jsme rozhodli o zavedení systému, který umožní neplatiči dodatečně zaplatit. Pakliže úřadu následně předloží doklad o zaplacení, nebude OU podávat podnět na zahájení přestupkového řízení u MěÚ Beroun. Kontrolní mechanismus vykazuje přibližně 90% účinnost. Současně s tím se objevují výmluvy ze strany řidičů, že parkovací automat přehlédli... Ukázalo se také, že je problematické vymáhat zaplacení, pokud neumožníme platbu kartou nebo jiným bezhotovostním způsobem. S ohledem na tuto skutečnost zastupitelstvo rozhodlo, že obec investuje do nového, modernějšího parkovacího automatu, který umožní platbu bankovní kartou. Současně s tím jsme přistoupili na zavedení služby ClickPark, která umožňuje provést platbu parkovného prostřednictvím mobilní aplikace. Nový automat byl umístěn v centru obce místo původního přístroje, ten byl nainstalován při vjezdu do placené zóny směrem od Loděnice.

Celkové náklady na nákup nového a úpravy stávajících parkovacích automatů činily 180 tis. Kč.

MOBILNÍ SIGNÁL V CENTRU OBCE

V souvislosti se zprovozněním nového parkovacího automatu se projevila nedostatečnost signálu mobilních operátorů na území naší obce. Na výzvu k napravení tohoto stavu, který je vzhledem k blízkosti od Prahy a k intenzitě turistického ruchu zarážející, reagovala velice pružně společnost T-Mobile. Provedla zde potřebná měření a navrhla technické opatření, které by se mělo realizovat do jara 2018. Signál posilujícího vysílače bude vysílán z některé z obecních budov. Náklady této akce je připraven hradit operátor.

V blízké budoucnosti se nevyhne naší pozornosti oprava interiéru márnice, posílení kapacit ČOV ve Sv. Janu, vybudování úpravny pitné vody, repase oken na budově Obecní školy a Svatojánského muzea, zpracování studie a záměru úprav návaznosti cest v centru obce Sv. Jana p/ Skalou s možností zapojení veřejnosti a v neposlední řadě vzpomeneme-li na výstupy z veřejné debaty a vyhodnocování rizik ze zimy 2014/2015, bude nezbytné reagovat i na nebezpečí plynoucí z rozvodněného potoka. ŠTĚPÁN RATTAY A JIŘÍ BOUČEK

Krátké zprávy ze Záhrabské

■ Na Záhrabské se u cesty objevil již čtvrtý přístřešek na posypový materiál. Vyrobil jej Karel Senft, který pro obec systematicky udržuje obecní majetek a pořádek na veřejných prostranstvích. Rozlezlá hromada štěrku z křižovatky u hasičárny je uklizena. Co se nevešlo sem, rozvezl Karel do ostatních přístřešků, odkud poslední dobou většina posypového štěrku překvapivě mizí přes léto...

■ U obou zbylých obecních studen na Záhrabské byly opraveny ruční pumpy. V případě Lesní ulice šlo dokonce o zcela novou pumpu včetně potrubí a dalšího příslušenství. V obou studnách jsme naměřili méně než jeden metr vody. Podobně jako v okolních studnách je to výrazně méně než v minulosti, je proto nutné vodou nadále šetřit. Obec není schopna garantovat parametry vody ve veřejných studnách, proto je na pumpy umístěno upozornění, že voda není pitná.

■ Cesty na Záhrabské nejsou v dobrém stavu. Netýká se to jen jejich povrchu – výmolů a blátivých míst, ale také jejich evidence v katastrálních mapách. Zde je překvapivě většina z nich vedena jako lesní pozemek. Abychom si sáhli na dotace, je potřebné mít zpracován pasport místních komunikací. K tomu bude nutné mít cesty řádně evidované. Snad nám k tomu dopomůže institut rozhodnutí v pochybnostech, ve kterém hraje roli vyjádření Správy CHKO a také Lesů ČR – obě instituce s naším návrhem na vyněti těchto pozemků z lesních ploch souhlasí. Ulice Na Spojce se koncem září dočkala alespoň dílčí opravy nejpoškozenějších úseků s výmoly a blátem.

■ Těsně před prázdninami se podařilo opravit nejvíce poničená místa asfaltové cesty na Záhrabskou. Na tuto akci přispěla částkou deset tisíc Kč prostřednictvím paní Jaroslavy Mrázkové firma Akopa. Vloni tato firma stejnou částkou přispěla na nové značení ulic na Záhrabské – za tento příklad pozitivního vztahu ke svému okolí děkujeme!

Svatojánská pouť nabírá na síle

Letošní pouť měla skutečně nabitý dvoudenní program, který byl při sobotním ránu na sedleckém hřišti odstartován, dnes již můžeme říci tradičním volejbalovým turnajem. Za naši obec se jej účastnila dvě mužstva, jedno za Svatý Jan a také mužstvo Sedlce. Svatojánští se mohli pyšnit novými dresy a vydřeným 5. (předposledním) místem, kdy taktéž již tradičně se nechali utlouct bubovic-kými smečáři a sličnými smečářkami.

Po polední skupinka poutníků s jáhnem Ondřejem Mrzálkem vyšlápla k novému kříži na skále, kterému pan jáhen požehnal. O půl třetí odpoledne proběhlo v kapli sv. Maxmiliána zahájení výstavy fotografií ze života patera Karla Dvorského z Tetína.

Centrum obce odpoledne patřilo malé dechové hudbě pod taktovkou pana Mužíka a o páté hodině odpolední se v klášterní zahradě ozval divadelní

gong, který všem oznamoval zahájení představení o Sněhurce a sedmi trpasličích v podání Víti Marčíka se synem. Děti proto opustily nafukovací skákací hrad a přesunuly se do hlediště pod otevřeným nebem. Představení bylo velmi vydařené a moc se líbilo.

Večer patřil příznivcům hudby, tance a ohně. V amfiteátru na opraveném pódiu zahrál Caroline Band, kterým se podařilo roztančit snad celý obecní úřad.

Nedělní program byl zahájen dopolední poutní Mší svatou v kostele Sv. Jana Křtitele. Odpoledne pak v kostele vystoupil pěvecký sbor Lucky Voice Band pod vedením paní sbormistryně Lucie Freiberg.

V Obecné škole si zájemci mohli vyslechnout poutavé vyprávění s prezentací fotografií Kamily Berndorffové o životě v Indii. Nahlédnutí do této kultury a autentičnost atmosféry dobarvili Ele-

na Kubíčková hrou na esrádž a Tomáš Reindl na tabla. Nechybělo ani uspokojení chuťových smyslů, jelikož provozovatel restaurace a hotelu Patrik Vondřich osobně připravil ochutnávku jídel z indické kuchyně, za což mu děkujeme.

Domníváme se, že došlo v rámci obsahu programu a oslav poutě k jistému posunu, doufáme, že se tento trend podaří udržet i do dalších ročníků.

ŠTĚPÁN RATTAY

Pochod pátera Karla Dvorského

Je to již skoro 20 let, kdy Karel Dvorský skončil v roli tetínského faráře. Ti, kdo ho osobně poznali, vědí, že to byl neuvěřitelně skromný, duchovní člověk, muzikant, skladatel, ale současně také na naše venkovské chápání trochu zvláštní patron, jehož nejoblíbenější obuví byly holinky a oblečením modráky. Svého času asi i pod vlivem předchozího utiskování ze strany režimu při řeči zadržoval. Komunistická hrůzovláda vždy věděla dobře, jak knězi život zkomplikovat, a tak ho poslala z Prahy na Tetín. Nádherné poutní místo, kde ale vládli komunisti a farnost se skládala tehdy z několika babiček. Sloužil přesto mši svatou každý den. Leckomu mohl připadat jako takový tichý osamocený boží voják v poli. Nelze nevzpomenout ani Marii Brožovou, která před několika lety zemřela a roky se o Karla Dvorského starala, hrála při mších na varhany, starala se o nádhernou zahradu, ale hlavně byla pro pana faráře, takovým spojníkem s praktickým světem.

V roce 2015 byla Sdružením sv. Ludmily uspořádána v kostele sv. Jana výstava jeho fotografií „Jeden den venkovského faráře“ od Petra Velkoborského. V roce 2016 Zdeněk Zvonek uspořádal první ročník Pochodu. Karel Dvorský vnímal silně posvátnost místa, kde sloužil jako kněz a jeho spojení se sv. Lud-

milou jako Tetínskou světicí bylo známé. Koneckonců i stará legenda mluví o tom, že Ludmila a Bořivoj putovali do Svatého Jána za poustevníkem Ivanem, kde předtím Bořivoj dle legendy Ivana objevil při lovu, kdy raněná laň ho dovedla až k jeho jeskyni.

A tak sv. Ludmila a páter Dvorský propojili obě obce Tetín a Svatý Jan pod Skalou a Pochod pátera Karla Dvorského se tak stal jednou z akcí projektu Svatá Ludmila 1100 let. I letos jako loni se tedy vydalo dne 24. června patnáct poutníků z Tetína do Svatého Jana pod Skalou. Poutníci šli po nově upravené stezce podél řeky Berounky, která nyní poskytuje nádherné pohledy na přírodu a přilehlé okolí. Na Skále nad Svatým Janem se zúčastnili vysvěcení nového dřevěného kříže jáhnem Ondřejem Mrzálkem. Pak sešli dolů do obce, kde byla Svatojánská pouť s vlastním program (hasičská zábava,

dechovka, divadlo Víti Marčíka). Obec Svatý Jan pod Skalou v zrekonstruované hřbitovní kapli zřídila nově výstavní síň, kam se přestěhovala výstava fotografií Karla Dvorského z roku 2015 z Tetína. Tetínští poutníci byli přítomni jejímu otevření. Tetínský starosta předal starostovi obce Svatý Jan p. Boučkovi slavnostně kopii obrazu kněžny Ludmily od mistra Theodorika. Pro děti i některé další hladové poutníky bylo dalším vyvrcholením pečení buřtů. Na závěr byli odměněni starostou Boučkem odznakem obce, který jim umožnil vstup zdarma do muzea a na divadlo. Poutníci s jménem Jan dostali i pivo zdarma. Pochod se tedy vedle spolupráce hasičů stal dalším spojníkem obou obcí.

ZDENĚK ZVONEK
MARTIN HRDLÍČKA

PS: V článku zmíněný nový kříž na Skále i instalace výstavy fotografií v hřbitovní kapli jsou z velké části výtvořem a zásluhou Jiřího Ševčíka mladšího. Patří mu velké poděkování.

Svatojánská kolej vyslala „na oplátku“ v půlce září poutníky na Svatoludmilskou pouť na Tetín. Ta byla organizována ve velkém stylu včetně mše s biskupem Václavem Malým, přednášky Jiřího Grygara, koncertu, divadla a spousty dalších atrakcí.

BUC

Bývalý starosta sedmdesátník

21. září se dožil bývalý starosta obce Jiří Ševčík sedmdesáti let. V jiných případech stačí do společenské rubriky napsat jednu či dvě věty, ale u Jiřího se sluší napsat trochu víc, neboť bychom jen stěží našli někoho, kdo zanechal v naší obci tak hluboký podpis.

Jiří Ševčík byl v letech 1991–2010 (tedy celých 20 let!) starostou naší obce. Jako místostarosta působil ještě 4 roky poté. Je to vzácný člověk, kterému nikdy nebyl osud naší malé, dnes už opět i krásné, obce lhotejný. Výsledky jeho snažení bereme dnes jako samozřejmost a setkáváme se s nimi na každém kroku.

V době, kdy začínal, obec Svatý Jan už řadu let neexistovala, patřila pod správu Loděnice. Nebylo divu, vždyť měla jen 75 obyvatel. A v této situaci se Jiří dal do práce. Velice mu záleželo na tom, aby vesnice po Sametové revoluci opět získala svou samostatnost. Vyrůstal zde od útlého dětství a s výjimkou vojenské služby zde prožil celý život. Získal k sobě ještě jednoho zaníceného pomocníka, dnes již nežijícího Pavla Radechovského. Začali obíhat úřady s jediným cílem, dosáhnout zpět samostatnosti obce. A nakonec se jim to podařilo. Svatý Jan pod Skalou se opět stal samosprávnou obcí. Psal se rok 1990. Spravovat obec je zodpovědná práce. Mnohé jiné obce, mnohem větší, nakonec na tuto práci nestačily a musely se sklonit pod tíhou úkolů a přičlenit se k vyšším samosprávným celkům. Svatý Jan to vydržel a nastoupil vlastní cestu rozvoje.

Nejpotřebnějším úkolem pro udržení fungující obce bylo navýšení počtu obyvatel. Ale jak na to? Obec měla v majetku budovu bývalé obecní školy. Nejprve ji pronajímala, později se zrodil nápad přestavět školu na hotel s restaurací a vybudovat v ní čtyři byty. Obec k tomu vypsala referendum a většinou hlasů se tato myšlenka potvrdila jako správná. Jenže kde zít peníze? Zastupitelstvo se rozhodlo k odvážnému kroku a obec si na přestavbu vzala nemalou půjčku. Samozřejmě, ani tento krok se neobešel bez opozičních hlasů. Lidové noviny tehdy napsaly, jak svatojánský starosta vzal dětem tělocvičnu a udělal si z ní hospodu. Jak se záhy ukázalo, tento krok byl pro obec velmi významný, neboť zúročení obecního majetku následně pomohlo obci dosáhnout na vysoký úvěr k tolik potřebné plynofikaci Sv. Jana a Sedlce.

Jednou z prvních velkých akcí byla také výstavba kabelové televize. Dnes to zní jako sci-fi, ale v celém údolí šlo ve své době naladit v televizi pouze jediný program. Za příznivého počasí i program druhý! V roce 1996 došlo k opětovnému připojení Záhrabské a k vybudování asfaltové cesty do osady, což byla akce několikanásobně převyšující roční rozpočet obce! Narušením spodních vod při budování dálnice ve Vráži se sedleckým začala ze studní ztrácet voda. Proto bylo započato s výstavbou vodovodu. Vzápětí i nového volnočasového areálu pro děti i dospělé v Sedlci s kaplí sv. Ivana. Dalším podobným počinem bylo zřízení nového transformátoru pro Svatý Jan, přeložení elektrických rozvodů do země a vybudování nového veřejného osvětlení. Jednou z posledních akcí bylo vybudování parkovacího systému. Obec se nejprve bála velkých investic, ale nakonec se ukázalo, že systémem placeného parkování je velkým přínosem pro obecní pokladnu. Počáteční náklady už jsou dávno uhrazeny.

Nemalou zásluhu má Jiří na vydávání obecního zpravodaje. Od června roku 1994 začal vycházet Svatojánek. První číslo mělo jen dvě stránky a bylo psané editorem T602. Svatojánek přinášel pravidelně zprávy o dění v obci, o jednání zastupitelstva. První čísla psal Jiří sám, postupem času se k němu přidávali další. Přibyla rubrika Svatojánské společnosti, společenská rubrika i kalendář událostí. Svatojánek byl tak oblíbený, že si jej vyžadovali i obyvatelé sousedního Hostíma. Za ta léta vyšlo až do roku 2014 celkem 150 čísel na 632 stranách, což je úctyhodná řada. Od roku 2000 měla obec jako první na okrese také svoje internetové stránky. Vzpomínám, jak jsem na jedné schůzi občanů mohl srovnat Svatý Jan se stotisícovou Pra-

hou 8. Obě tyto obce si zřídily svoje internetové stránky ve stejném roce.

Obec není jen úřad a zastupitelstvo. Jsou to i spolky a občanská sdružení. Starosta si byl od počátku vědom toho, že obec musí občanské aktivity podporovat. Obec například od počátku posílala pravidelné příspěvky spolku Barboara na vybudování skanzenu Solvayovy lomy, úzce spolupracovala s myslivčským sdružením, se Svatojánskou společností a iniciovala obnovení spolku dobrovolných hasičů.

V tomto období také došlo dokonce ke dvěma přestavbám a stěhování sídla Obecního úřadu a obec získala své nové obecní symboly. Velmi důležitým počinem bylo vytvoření Programu obnovy vesnice, následovalo náročné vypracování a schválení územního plánu obce, podle kterého se může obec rozvíjet na desítky let dopředu. Nemůžeme vynechat ani zdejší Svatojánské muzeum, na kterém Jiří odvedl neuvěřitelné množství práce. Na jeho zřízení po léta shromažďoval stovky historických exponátů.

Jako starosta to neměl lehké. Vzpomeňme, jak dlouho trvaly spory o odstranění věžeňské zdi, která stála na obecním pozemku. Až nakonec se i to povedlo vyřešit. Když se dnes Jiří ohlédne na své působení ve vedení obce, nemusí se stydět. Udělal toho opravdu dost. Nesklidil za to vždycky jen vděk. Ale takový už náš život je.

Dnes, po 27 letech samostatnosti je situace v obci zcela jiná. Počet obyvatel se téměř ztrojnásobil (i díky připojení Záhrabské), obec má pravidelné příjmy nejen podle počtu obyvatel, ale i z turistického ruchu. Svatý Jan se stal pojmem. Bylo o něm napsáno stovky stran textů, natočeno několik televizních pořadů a řada dokumentů. Celá obec se za ta léta proměnila. Svatý Jan byl v tomto období opakovaně vyznamenán v prestižní soutěži Vesnice roku, a to dodnes jako jediná obec v širokém okolí. Pěkně to vyjádřil pan Jiří Tichota ze Spirituál kvintetu slovy, která pronesl na letošním 21. koncertě tohoto souboru, „...Všude, kam pravidelně jezdíváme koncertovat je to buďto stejné, nebo někdy i horší. Jen u Vás ve Svatém Janu je to rok od roku vždy nějak krásnější a krásnější...“

Přejeme našemu bývalému starostovi ještě hodně spokojených let. Zaslouží si to!

BOHUMIL ŠEVČÍK
SVATOJÁNSKÁ SPOLEČNOST

Černá skládka

V průběhu jara nás upozornilo několik obyvatel Sedlce, že zaznamenali na svahu nad svými zahradami podivný pohyb, jakoby se na ně valila lavina. Příčinou byla evidentní snaha zamaskovat černou skládku na pozemku vedle pole pod vrážským hřbitovem. Nashromážděný materiál – stavební suť, díly automobilů a nepotřebné přístroje – nechal kdosi shrnout dolů, téměř na hlavy našich sousedů. Nebyla to však bohužel snaha skládku zlikvidovat. Navážení různého materiálu sem nerušeně pokračovalo, často s odkazem na dohodu s majitelem

pozemku. Na OÚ Vráž jsme se dozvěděli, že s touto skládkou (tedy vlastně s majitelem pozemku na svém katastru) se potýkají už několik let. Dosáhli sice nainstalování závory u vjezdu na pozemek, ale ta bývá většinou otevřená... Poslali jsme tedy oficiální podnět, kterým jsme oslovili vedle OÚ Vráž i odbor životního prostředí MěÚ Beroun. Tím se věci daly do pohybu a výsledkem byl poměrně zevrubný úklid stráně nad Sedlcem – bylo vysbíráno několik kontejnerů pneumatik, koberců a trosk automobilů. Závora dostala nový zámek a na pozemku se objevilo upozornění, že skládka je zde zakázána. Zatím to, zdá se, funguje...
Děkujeme všem, kteří pomohli. BUK

Živo na hřbitově

Na svatojánském hřbitově je pěkně „živo“. Zatímco v loňském listopadu se zde natáčela epizoda výpravného seriálu o životě Alberta Einsteina, letos se zde již třikrát pohřbívalo a také se zde odehrály dvě svatby. Kromě těchto událostí, které úzce souvisí s životem obce a jejích obyvatel, probíhá zde řada změn, které jsou součástí snah o zvelebení tohoto významného místa. Po nainstalování opravených vrat do krypty se podařilo opravit ve stejném stylu také oboje horní vstupní dveře.

Během prázdnin se rozběhly práce na opravě kamenného ochozu, kterým do zdiva kaple svatého Maxmiliána zatékala dešťová voda. Souběžně s tím opravuje kamenický mistr Jaroslav Pacovský narušené zábradlí ochozu i pravého

křídla schodiště. Na tyto práce byla obci poskytnuta dotace od ministerstva zemědělství. Dotace pokryje zpětně jak opravu horních dveří, tak kamenické práce a také úpravu zeleně a okolí kaple. Do tohoto bodu bude zpětně zahrnuto pokácení tují, ale také náhradní výsadba růží, předepsaná památkáři a Správou CHKO. Kromě těchto zásadních restaurátorských prací jsme také pořídili nová čísla ke hrobům a připravujeme výrobu plánu hrobů, který by měl být umístěn poblíže vchodu na hřbitov.

Zevrubnější pohled na kapli ale odhalil také závady na střeše na okapech, které bude nutno vyčistit a opravit. Vodu z okapů se ještě před nástupem podzimu podařilo odvést dále od kaple a zavést do trativodů. V rámci možností jsme tak udělali maximum pro to, aby dešťová voda dále nenarušovala zdivo kaple. BUK

Kalamita na Záhrabské

Zima ještě nezačala a na Záhrabské jsme se už potýkali s kritickou situací. Způsobil ji extrémní vítr na konci října. Dole v údolí se vše obešlo bez větších problémů, ale na Záhrabské padlé stromy zatarasily některé z cest, strhaly vedení elektřiny a vyřadily z provozu větší část rozvodu. Nejpostiženější byla jako obvykle ulice Na Spojce, kde bylo opět poničeno trafo, zásobující ulici Na Výsluní a Lesní. I přes snahu montérů ČEZU byly některé domácnosti bez proudu od nedělního rána až do úterního odpoledne. Někdo se se situací vypořádal benzinovým agregátem, jiní situaci řešili dočasným útekem do Prahy. Zásobování domácností elektřinou bylo obnoveno, ale mimo provoz zůstala část veřejného osvětlení. Kabel je značně poničen, jeho výměna a zprovoznění světel v ulici Na Výsluní si bohužel vyžádá delší čas.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na odstranění polomů nebo zapůjčením agregátu pomohli svým sousedům. Od 9.11. je díky obecním pracantům průchodná i stezka Vojty Náprstka, kterou koncem října zatarasil ohromný buk. Hlavní (i když trochu krkolomná) spojnice dvou částí naší obce, je tak opět v plném provozu. BUK

Advent a Mikuláš

Letos se pokusíme navázat na loňskou adventní slavnost před kostelem. **V sobotu 2. prosince** rozsvítíme vánoční strom a opět postavíme betlém. Uspořádání prostranství bude pravděpodobně trochu jiné, ale program bude podobný jako vloni – počítáme opět se všemi, kteří rádi zpívají. K dispozici budou také teplé nápoje a něco na zub pro malé i velké. Zároveň v mírném předstihu rozdáme místním dětem, které si to zaslouží, mikulášskou nadílku (pokud si ji rodiče objednají).

O objíždění domácností nebyl v posledních letech velký zájem, letos jej vypustíme a vyzkoušíme tuto inovaci. Objednat mikulášskou nadílku pod

stromečkem (2. prosince) tedy lze doručení vyplněného dotazníku na OÚ (viz příloha Zpravodaje) nebo mailem zasláným na adresu ou@svatyan.cz nejpozději do pondělí 27. listopadu.

DÍLNÍČKA PRO DĚTI

Ve čtvrtek 23. listopadu od 16 hodin do cca 18.30 hod. se bude v prostorách Svatojánské koleje konat dílnička pro děti, které si zde mohou z doneseného nebo ze zde připraveného materiálu vyrobit vlastní vánoční ozdoby.

Budeme zde připravovat i ozdoby na obecní vánoční strom! Můžete přijít i po začátku, nic vám neuteče. BUK

Indické odpoledne v hotelu

Ve snaze obohatit tradičně již méně intenzivní nedělní program Svatojánské pouti, pozvali jsme na nedělní odpoledne paní Kamilu Berndorffovou, cestovatelku a fotografku, která přes zimu žije v Indii, má ji proježděnou tamními vlaky a zdokumentovanou spoustou krásných fotografií. Díky všetečné paní Lence Mitášové se podařilo program zpestřit interpretkou indické vážné hudby Elen Kubičkovou, která hraje na pro nás velmi exotický strunný nástroj esrádž, s jejím doprovodem na tabla v podání Tomáše Reindla. Program byl plný krásných obrázků, zajímavých postřehů a také překvapivě sdělné indické hudby. Útok na naše smysly byl završen během krátké pauzy, kterou nájemce restaurace, pan Patrik Vondřich zaplnil mísami plnými indických specialit. Posлуhači i interpreti se tím okamžikem promísili kolem mís. Všem moc chutnalo – jen škoda, že návštěvnost nebyla nijak velká... BUK

Volby do PS 2017

Volební účast na parlamentních volbách byla jako vždy vzhledem ke zbytku republiky nadprůměrná. Ze 125 kmenových voličů byl pěti lidem vydán volební průkaz a také dva další lidé dostali s ohledem na dlouhodobý pobyt šanci volit v jiném okrsku. Naproti tomu se k nám dostavilo několik přespolních lidí s volebním průkazem (chataři a studentky Svatojánské koleje). Celkem se dostavilo 98 lidí, zapsáno v seznamu voličů bylo celkem 132 lidí – to odpovídá volební účasti 74,24 %. Jak byly rozděleny hlasy vám napoví tabulka (graf níže).

strana	počet hlasů	%
ANO	19	20,21
ODS	15	15,95
Česká pirátská strana	14	14,89
KDU-ČSL	11	11,7
TOP 09	11	11,7
STAN	8	8,51
ČSSD	6	6,38
KSČM	3	3,19
ODA	2	2,12
Zelení	2	2,12
SPD	1	1,06
Strana svobodných občanů	1	1,06
Unie H.A.V.E.L.	1	1,06
<i>celkem platných hlasů</i>	94	
<i>celkem voličů</i>	98	

Ahoj volejbalisté,

ráda bych poděkovala všem za účast na turnaji Bubovické smečce 2017, který se konal v sobotu 23. září. Sice jsme nevyhráli, ale myslím, že nálada byla moc fajn a že jsme si zahráli dobře (byli jsme sedmí, poslední). Kupodivu s Bubovicemi, které to vyhrály, jsme hráli 23:25 /15:25 a tak jsme je pěkně vyplašili!

V bratrovražedném boji se Svätým Janem jsme si zpočátku vedli dobře a porazili jsme je v lepší remíze, ale na druhou porážku už nezbyly síly, a tak Svätý Jan skončil na krásném 5. místě. Gratulujeme! Počasí vyšlo báječně, fan klub byl veliký (děkujeme za podporu, viz foto!) a musím říct, že dneska mě bolí každý sval.

Tak zase příště, díky moc! Volejbalové sezóně zdar, Nazdar! AJA

POZNÁMKA EDITORA: Veliký dík si zaslouží hlavně Alice Buchtová, která naši reprezentaci dávala dohromady. Není to poprvé, Ája je prostě sportovec a organizátor, nakonec i pouťový turnaj v Sedlci je především jejím projektem. V Bubovicích jsme nakonec měli dva týmy: reprezentaci s názvem Sedlec v dresech s nápisem Svätý Jan pod Skalou na zádech a pak tým s názvem Svätý Jan, ve kterém ovšem byl jediný svatojánský zástupce. Pár jedinců z řad soupeřů se v tom snažilo vyznat, ale marně...

Vítejte na Mramoru!

Citujeme ze sešitku, do kterého se zvěčňují návštěvníci tohoto místa.

* Nápad umístit na toto krásné místo lavičku jsem měla v hlavě už dlouho. Jak jistě všichni víte, ve dvou se to lépe táhne. Mně se toto pravidlo potvrdilo a i výroba lavičky se takto mohla uskutečnit. Doufáme, že i vy oceníte tento

nápad a užijete si chvíle odpočinku na tomto místě. Dne 22. 2. 2017 jsme s výrobou začali a dnes – 11. 3. 2017 je lavička na svém místě. Do sešitku můžete zapsat své dojmy z tohoto místa. Šetřete místo pro ostatní a uklidte ho vždy na své místo. Zároveň pevně doufáme v to, že se budete k lavičce chovat slušně, aby nám tu vydržela co nejdéle.

Zbývá už jen popřát krásný den
Kristýna + Kryštof

* Vítejte ty, kdo jsi přišel po nás... Hle, výhled na dávnou historii plnou tajemství, místo spojené s naší zemí a událostmi, které se ztrácejí v temnotách časů... Spochiň tedy na chvíli a vydechni.
R. V. 2017/3

Proměny Záhrabské

Listoval jsem nedávno v knížce Jiřího Ševčíka ml. „Záhrabská“, a uvědomil si, jakými proměnami tato lesní osada v průběhu času prošla. Mám na mysli počty domů – obydlí a obyvatel.

V posledních letech přibývají, často i velkoryse pojatá rekreační obydlí, ale přibývá i počet stálých obyvatel. A to je jistě dobře. Tradičně však zde od jara do podzimu pobývá řada lidí a teprve zima je odradí od života na Záhrabské. Zdaleka však již zde nejsou takové zimy jako před lety, kdy často množství napadlého sněhu dokázalo osadu dočasně doslova odříznout od ostatního světa. Ale přesto jsou takoví, kteří jezdí na své chaty a chalupy pravidelně celý rok – a vědí jistě proč.

Nejvíce lidí na Záhrabské trvale žilo po 2. světové válce v padesátých letech,

bylo to okolo 60 a to ve 33 obydlích. Potom přišla doba, kdy i zde docházelo ke stejné situaci jako v mnoha jiných vesnicích: Zejména mladí lidé se stěhovali do měst za práci a snadnějším životem. Pro zajímavost uvádím, že např. elektrický proud byl do osady zaveden až v roce 1960. Vodu řada lidí čerpala ze tří tehdejších obecních studen (s ručním čerpáním) a donášela ji i stovky metrů. Veškeré nákupy byly možné s donáškou pěšky z Vráže, nebo roklí ze Sv. Jana pod Skalou. Bylo-li náledí, nepodařilo se třeba mléko v bandasce ani donést.

Počátky samotné osady jsou spojeny se založením hospodářského dvora v první polovině 18. století, patřícího ke svatojánskému klášteru, který v té době spravoval osvěcený a podnikavý opat Koterovský. V té době zde žilo asi 14 rodin, okolo 40 obyvatel. Dvůr však časem příliš neprosperoval a to vedlo k jeho postupnému zániku, až byl v roce 1741 zrušen.

Závoj Milady Horákové

Je 2. listopadu, dnes je svátek, ke kterému mají úctu lidé snad ve všech koutech světa. V uplynulém roce v údolí zemřelo na místní poměry nezvykle mnoho našich sousedů. Lidé nám blízcí odcházejí i já jich ve svém srdci nesu několik. Smrt je pro mne závojem tajemství – něco, před čím raději vždy zvolním krok a na chvíli obrátím pohled do svého nitra. Tajemství nás fascinuje a zároveň nás nenechává být klidným.

Procházím v noci kolem rozsvíceného svatojánského hřbitova a uvědomuji si, že nic nemůže věrohodněji zachytit mé pocity než tato atmosféra. Děkuji za to místo, děkuji dnes za to, že se v dnešní době našel tým lidí, kteří se po 67 letech pustili do práce, jejímž výsledkem je, že se dnes na několika místech naší země promítá premiéra filmu o ženě, která na svých bedrech nesla obrovské břemeno křivdy. Přesto v době nám velmi blízké odcházela vzpřímená a neuhýbala svým pohledem. Je to svědectví ženy, která musela nedobrovolně pod tento závoj nahlédnout. Čest její památce. RATS

Pěší cesta osadníků od železniční stanice ve Vráži

Novodobá historie osady začíná ve dvacátých a třicátých letech 20. století.

V průběhu času objektů přibývalo, v osmdesátých a devadesátých letech však bylo stálých obyvatel jen málo, počet léta stagnoval. Teprve v posledních asi 15 letech zvolna přibývá lidí, kteří oceňují život v lesní přírodě, relativní blízkost Prahy a upravují si, či budují domy splňující dnešní požadavky na bydlení. Je zajímavé, že dnes žije na Záhrabské trvale asi 15 rodin, a to je vlastně stejný počet jako v dobách vzpomínutého vzniku a rozvoje osady.

PETR ŠPIČKA (ZÁHRABSKÁ)

Svatby, jubilea a úmrtí

* Magické datum 7. 7. 2017 bylo důležitým dnem pro Barbaru Hájkovou a Slavomíra Kosturka, kteří si tohoto dne řekli své ANO v Kapli sv. Maxmiliána a do dalšího života vykročili společně jako manželé Kosturkovi. Tímto jim jménem obce přejeme hodně štěstí a lásky do dalších let.

* Další svatba proběhla 1. září 2017 v refektáři Svatojánské koleje a své ANO si zde řekli Jitka Doležalová a Michael J. J. W. Rooijakkers ze Záhrabské. I těmto novomanželům přejeme hodně štěstí a lásky v dalších letech.

* I ve druhé části tohoto roku je v naší obci několik lidí, kteří oslavili nebo oslaví významná životní jubilea. Tímto si jménem obce dovolujeme všem osla-

venčům k jejich významným výročím gratulovat a přejeme jim hlavně zdraví a mnoho sil do dalších let: Marie Moravčíková (80 let), Karel Broumský (70 let), Jiří Ševčík (70 let), Jindra Štefanová (65 let), Petr Potočka (60 let), František Majer (55 let), Dagmar Prokopová (50 let), Bohuslav Rattay (45 let), Lyudmyla Ninadovych (45 let), Martina Ševčíková (45 let) a Slavomír Kosturko (40 let).

* Smutnou povinností je také Vás informovat o odchodu našich drahých spoluobčanů. 9. července zemřela po těžké nemoci paní Milada Pourová ve věku 73 let a 22. srpna 2017 nás náhle opustil pan Pavel Šantora ve věku 65 let.

